

Africké srdcovky

DANIELA VALCHOVNÍKA

Africký kontinent mám rád a často se sem po více než dvě desetiletí vracím. V roce 2025 jsem navštívil několik nových destinací. Zde vybírám pět, o nichž jsem si nikdy nemyslel, že se tam podívám. Místa, která mě naučila, že realita může být jiná než mediální titulky.

Text a foto: **Daniel Valchovník**

TIÉBÉLÉ (BURKINA FASO), ÚNOR 2025

1 Čtyři hodiny jedeme z Ouagadougou k hranici s Ghanou do vesnice Tiébélé, památky UNESCO s unikátními malbami na domech. Její napodobenina stojí ve Dvoře Králové, ale tady je to skutečné. Cesta byla dobrodružství sama o sobě: auto se pokazilo. Pak jsme narazili na vojenské cvičení – desítky vojáků, střelba, adrenalin. Naštěstí šlo jen o cvičení. Když jsme ale dojeli do vesnice, stálo to za každou kapku potu. Ženy v Tiébélé zdobí fasády domů geometrickými vzory z přírodních barev: červené, bílé, černé. Je to rituál, tradice i umění. Vesnice reprezentuje starobylé africké stavební a umělecké tradice, které se předávají z generace na generaci.

NIMBA ECOLOGE (LIBÉRIE), BŘEZEN 2025

2 Šest hodin jsme v autě, čekají nás poslední desítky kilometrů po kamenité cestě. Bez oběda, jen grilovaná kukuřice od stánku u cesty. Krajina ale byla nádherná, od zvlněných zelených kopců až po malebné scenérie, které nám vzaly dech! Když jsem dorazil k Nimba Ecolodge, pochopil jsem, proč to stálo za tu cestu. Pohoří Nimba je na seznamu UNESCO a biodiverzita je tu jako z učebnice. Žije tu hrošík liberijský i vzácné opice, rostou tu rostliny, které nikde jinde nevidíte. Ecolodge je uprostřed toho všeho, v klidu a tichu. Večer jsem seděl na terase, poslouchal zvuky matky Přírody a uvědomil si, jak málo stačí k pocitu štěstí. Jen příroda a já.

KMEN MUNDARI (JIŽNÍ SÚDÁN), KVĚTEN 2025

3 Návštěva kmene Mundari ve mně ještě pořád rezonuje. Patří mezi nejvyšší na světě – muži mají běžně přes 180 cm, někteří přes dva metry. Ale výška není to, co mě zasáhlo nejvíce. Mundariové žijí tradičním způsobem, jejich bohatstvím je dobytek. Děti nemají tablety ani kroužky, pracují od rána. Myjí si vlasy kravskou močí – ta mění barvu vlasů z černé na zrzavou, a navíc i dezinfikuje. Viděl jsem, jak děti

foukají kravám do vagíny vzduch, aby stimulovaly jejich oplodnění. Zní vám to šíleně? Pro ně je to přežití. Sledovat jejich způsob života bylo fascinující a zároveň bolestné. Uvědomil jsem si, jak jsme rozmazlení. Čistá voda, zdravotní péče, školy – všechno je pro nás samozřejmé. Vážím si toho, co máme.

MOGADIŠO (SOMÁLSKO), SRPEN 2025

4 Média píší: teroristé, bomby, nebezpečí. Realita? Strávil jsem tři dny v Mogadišu a necítil jsem strach. Ano, jsou tu kontrolní pointy, psi očichávají auta, hlídkují tu vojáci. Ale taky tu najdete kavárny s výhledem na oceán, *tuk-tuky* a přátelské lidi. Viděl jsem pláž Džazíra s červenými dunami, bílé pláže jako z Karibiku, plameňáky u jezera, výrobu soli v mělkých bazénech... Večer jsme šli do restaurace – ovocná *šiša*, arabská hudba, místní se usmívali, chtěli si povídat. Cítil jsem se bezpečně. Jen je třeba odložit předsudky a zažít to na vlastní kůži. Africký kontinent není vždy to, co píšou noviny. Vyfotil jsem i historický maják, jehož zeď se v květnu 2023 zčásti zřítíla do Indického oceánu.

TIMBUKTU (MALI), PROSINEC 2025

5 Navštívil jsem i město Mopti nebo festivaly Vivre Ensemble a Biennale v Timbuktu, kam jsem přiletěl po roce jako jeden z prvních bílých turistů. Udělal jsem stovky fotek, místní se doslova přetahovali, kdo se se mnou vyfotí. Tančili jsme pod hvězdami, pouští zněla hudba. Město bylo plné vojáků, obrněných vozů, neprůstřelných vest. Připadal jsem si jako na vojenské základně. Ale pak jsem uviděl centrum – tajemné město na konci světa. Ve 13.–16. století proslulo jako významné centrum vzdělanosti, obchodu a islámu v západní Africe. Dříve křižovatka karavanových cest a centrum obchodu se zlatem, dnes symbol místa těžko dostupného návštěvníkům. Splnil se mi další sen... ■

